

θειαν, τὰς γνώσεις καὶ τὴν γλαφυρότητα. Λέγουσιν ὅτι ὁ Θιέρσος ἀφῆκε πολυάριθμα χειρόγραφα τῆς *Histoire Générale*, εἰς τὴν ὁποίαν ἠσχολεῖτο πρὸ πολλῶν ἐτῶν, καὶ ὅτι ἔλαβεν ἐκ νέου τὸν κάλαμον πρὸς συγγραφὴν μεγάλου φιλοσοφικοῦ ἔργου, ἀλλ' ὁ θάνατος ἐπελθὼν ἐσβέσσε τὴν ἀνεξάντλητον ἀγγλινοῖαν του καὶ κατέστειλε τὴν ἀδάμαστον αὐτοῦ δραστηριότητα.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

Ἡ Μάγισσα.

Διαβάταις κι' ἂν διαβῆτε ἀπ' τὸν τόπο μου,
Μηλιά' χω' ἴς τὴν αὐλή μου, καὶ κονίψετε.
Σύστετε, χαριετήστε τὴν μαουσιὰ μου,
Τὴν παραπονεμένη γυναικοσιὰ μου,
Τὰ δόλια μου παιδάκια, τοὺς γειτόνους μου·
Καὶ πῆστε τῆς καλῆς μου, πῆστε τῆς Λενιώς,
Ἄν θέλ' ἄς καρτερέση, θέλ' ἄς παντρευτῆ,
Κι' ἂν θέλῃ μαῦρ' ἄς θάλλῃ, νᾶρῃ νὰ μὲ θρῆ·
Τί μένα μὲ παντρεύσαν ἴς τὴν ἀνατολή,
Πῆρα μικρὴ γυναικα, μάλιστα πεθερά·
Μαγεύει τὰ καρδιά, πλιὰ δὲν περπατοῦν,
Μὲ μάγεψε κ' ἐμένα, πλιὰ δὲν ἔρχομαι·
Σελλώνω τ' ἄλογό μου, ξεσελλώνεται,
Ζώνομαι τὸ σπαθί μου, καὶ ξεζώνεται,
Γράφω γραφὴ νὰ στειλω, καὶ ξεγράφεται.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὁ τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι τῶν ἀνθρώπων εἶνε ὄντως περίεργος. Ἐν παντὶ στόματι ἢ φράσις «ἔχει ἄδικον», σημαίνει «δὲν συμφωνεῖ μετ' ἐμοῦ», ὡς «ἔχει δίκαιον» οὐδὲν ἄλλο σημαίνει εἰμὴ μόνον «συμμερίζεται τὴν γνώμην μου.»

* *

Αἱ γυναῖκες ἐπαναστατοῦσι διηνεκῶς κατὰ τοῦ μαθηματικοῦ ἀξιώματος ὅτι τὸ περιέχον πρέπει νὰ εἶνε μείζον τοῦ περιεχομένου, ἀγωνιζόμεναι ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου αὐτῶν νὰ περικλείσωσι παχεῖαν ἄσφον ἐντὸς στενοῦ στηθοδέσμου ἢ στιβαροῦς πόδας ἐντὸς σινικῶν ὑποδηματίων.

* *

Ἡ ὀλιγολογία πρέπει νὰ προβαίνει μέχρι λακωνισμοῦ ὅσῳκις πρόκειται περὶ χρησίμων πραγμάτων.

*

Πάντες ἀγαπῶσι τὴν ἀνάπαυσιν, πλὴν μόνον τῶν ἀναπαυομένων. (Ἀλφόνσος Κάρ).

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

Φίλε κύριε,

Εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ συνδρομητοῦ τῆς «Ἐστίας» κατὰ ποῖα ἔτη καὶ ὁποῖα Ἑλληνικὰ νομίσματα ἐκόπησαν ἀπὸ τοῦ Κυβερνήτου μέχρι τῆς σήμερον, δίδωμι ὑμῖν ἐν συντόμῳ τὰς αἰτηθείσας πληροφορίας.

Τοῦ Κυβερνήτου Ἰωάνν. Καποδιστρίου ἐκόπησαν

Ἀργυρᾶ

1 Φοῖνιξ 1828.

Χαλκᾶ

20 Λεπτὰ 1831.

40 Λεπτὰ 1828, 1830, 1831.

5 » 1828, 1830, 1831.

1 » 1828, 1830, 1831.

Αἱ σφραγίδες τῶν νομισμάτων τοῦ Κυβερνήτου κατεσκευάσθησαν ὑπὸ τριῶν διαφόρων τεχνιτῶν. Καὶ αἱ μὲν τῶν νομισμάτων τοῦ 1828 ἐχαράχθησαν ὑπὸ Ἀρμενίου τινὸς χρυσοχόου ὀνομαζομένου Χατζῆ Γρηγόρη, αἱ δὲ τοῦ 1830 ὑπὸ Γεωργίου τινὸς ἐκ Καρυταίνης ἐπονομαζομένου Δασκάλου καὶ αἱ τοῦ 1831 ὑπὸ τοῦ Δημητρίου Κόντου ἐκ Καρπενησίου. Ἄπαντα δὲ τὰ νομίσματα τοῦ Κυβερνήτου ἐκόπησαν ἐν τῷ νομισματοκοπιεῖῳ τῆς Αἰγίνης.

Τοῦ Βασιλέως Ὀθωνος ἐκόπησαν

Χρυσᾶ

40 Δραχμαὶ 1852.

20 » 1833, 1852.

Ἀργυρᾶ

5 Δραχμαὶ 1833, 1844, 1845, 1846 καὶ 1851.

4 Δραχμῆ 1832, 1833, 1834, 1845, 1846, 1847 καὶ 1851.

$\frac{1}{2}$ » 1833, 1834, 1842, 1843, 1846, 1847, 1851 καὶ 1855.

$\frac{1}{4}$ Δραχμῆς 1833, 1834, 1845, 1846, 1851 καὶ 1855.

Χαλκᾶ

40 Λεπτὰ 1833, 1836, 1837, 1838, 1843, 1844, 1845, 1846, 1847, 1848, 1849, 1850, 1851 καὶ 1857.

5 Λεπτὰ 1833, 1834, 1836, 1837, 1838, 1839, 1840, 1841, 1842, 1844, 1845, 1846, 1847, 1848, 1849, 1851 καὶ 1857.

2 Λεπτὰ 1832, 1833, 1834, 1836, 1837, 1838, 1839, 1840, 1840, 1842, 1844, 1845, 1847, 1848, 1849, 1851 καὶ 1857.

4 Λεπτὸν 1832, 1833, 1834, 1837, 1838, 1839, 1840, 1841, 1842, 1843, 1844, 1845, 1846, 1847, 1848, 1849, 1851 καὶ 1857.

Αἱ σφραγίδες τῶν νομισμάτων τοῦ Βασιλέως Ὀθωνος ἐχαράχθησαν ἐν Μονάχῳ ὑπὸ τοῦ διασήμεου χαρακτοῦ Voigt, ἐν τῷ νομισματοκοπιεῖῳ δὲ τοῦ Μονάρχου ἐκόπησαν ἅπαντα τὰ χρυσᾶ, ἀργυρᾶ καὶ χαλκᾶ νομίσματα τοῦ 1832, 1833 καὶ 1834. Ἐκ Μονάρχου δὲ ἐστάλησαν αἱ σφραγίδες εἰς Παρισίους, ἐκόπησαν δὲ καὶ ἐν τῷ ἐκείνῳ νομισματοκοπιεῖῳ πεντάδραχμα καὶ δραχμαὶ τοῦ 1833, ὡς ἐπίσης δραχμαὶ, ἡμίσειαι δραχ-